

12-07

† Μνήμη τῶν Ἅγίων Πατέρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου καὶ τοῦ
† Ὁσίου Παισίου τοῦ Ἀγιορείτου.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.
Ὕχος Λα

π^Μ Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νε νη μι ν Δ
π ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου π^q

Στίχ. α'. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, δτι ἀγαθός,
δτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ώς ὄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
δόνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

π^Π Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νε νη μι ν Δ
Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος Δ εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου π^q

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ώς ὄνω)

Ἄπολυτίκιον.

Ὕχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

χ^π τον φα ρα σων τον γο νον και του Α δω
 νος κλει σμα^Δ και των απαι ω νος ο σι
 ι ων μι μη τη ην και ι σο τι μον^π Πα ι σι
 ον τι μη σω μεν πι στοι^Δ το σκευοσ χαρι σμα
 των το με στον^π ως συν τρε χον τα τα χε ως
 τους ευ σε βεις^Δ τους πιστει α να κρα ζον τας
 δο ο ξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν^Δ δο
 ο ξα τω σε στε φα νω σαν τι^Δ δο ξα τω ε
 νερ γουν τι δι α σου πα σιν ι α α μα α
 τα^π

Τῶν Φαράσων τὸν γόνον, καὶ τοῦ Ἀθωνος
κλέισμα, καὶ τῶν ἀπ' αἰῶνος μιμητὴν καὶ
ἰσότιμον, Παισιον τιμήσωμεν πιστοί, τὸ σκεῦος
χαρισμάτων τὸ μεστόν, ὡς φυλάσσοντα ἐκ
πάντων τῶν λυπηρῶν, τοὺς πίστει
ἀνακράζοντας, δόξα τῷ δεδωκότι σοι ίσχύν,
δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι
διὰ σοῦ, πᾶσιν ίάματα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου πατρός ἡμῶν Παισίου τοῦ Ἀγιορείτου.
Τῆς ἐρήμου πολίτης... Ποίημα τοῦ Σιμωνοπετρίτου ἱερομονάχου
Ἀθανασίου Υμιογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας
γιὰ τὸν Ὁσιο Παισίο.

Δόξα... Ὡχος ἡ Πα

^Π
^π **Φ**ρα γι σθεις α πο βρε φους θε ο φο
 ρε Πα ι σι ε ^Δ ο λος τω Θε ω ο σι
 ω ω θης εν ση η μει ει εις και θαυ μασιν ^π
 ευ χε την σου Αρ σε νι ον πλου των α να δο
 χον και προ τυ πον σε πτον ^π ου τον βι ον μι

μη σα α με νος α κρι βως Δι εν Α θω νι
 δι ε λαμ ψας π με γας πα ρα κλη τος φα νεις Δι
 παν των των προ σι ον των σοι Δι κα τα τους
 πα λαι α σκη τας Δι μεθων Πα τερ συντε ε τα α
 ξαι π^π^q

Και νυν...Θεοτοκόν.

χ^π
π^q

Του Γα βρι ηλφθεγ ξα

με νου σοι Παρ θε νε το χαι αι ρε Δι συν τη
 φω νη ε σαρ κου το ο των ο ο λων Δε σπο
 της π^π^q εν σοι τη α γι α Κι βω τω Δι ως ε φη ο
 δι και ος Δαυ ιδ Δι ε δει χθης πλα τυ τε ε
 ρα των ου ρα νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου

π δο ξα τω ε νοι κη σαν τι εν σοι ḥ δο ξα τω
 προ ελ θο ον τι εκ σου ḥ δο ξα τω ε λευ θε
 ρωσαν τι η μας δι α του το κου σου ου ου π

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν. Κάθισμα.

Ὕχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῇ χάριτι Χριστοῦ, ως οἱ πάλαι Πατέρες, συνέζησας σεμνέ, τοῖς ἀλόγοις θηρίοις, καὶ φίλος γενόμενος, πτερωτῶν καὶ τῶν ὄφεων, ἔξεπλάγησαν, οἱ σὲ εἰδότες θεόφρον, καὶ ἀνύμνησαν, τὸν Παντοκράτορα Λόγον, τὸν σὲ θαυμαστώσαντα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εἰκόνα τὴν σεπτήν, φοβερᾶς Προστασίας, Παΐσιε Μητρός, τοῦ Δεσπότου ἐκράτεις, καὶ ἔβλεψας ὅσιε, πρὸς τὰ ὄντα καὶ ὥφθη σοι, ταύτης ἔλλαμψις, ἡ καταυγάζουσα πάντας, διὸ πρέσβευε, διηγεκῶς σὺν Παρθένῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν.

Κάθισμα. Ὅχος γ'. Τὴν ὁραιότητα.

Τὸν πολυθαύμαστον, σεμνὸν Παΐσιον, τὸν καθαιρέσαντα, ὄφρὺν τοῦ δράκοντος, καὶ ἡδονὰς τὰς σαρκικάς, συντρίψαντα τῇ ἀσκήσει, Ἀθωνος τὸ κλεῖσμα, καὶ Φαράσων ἐκβλάστημα, τὸν εὔεργετήσαντα, πολυτρόπως τοῖς θαύμασι, τὰ πλήθη τῶν πιστῶν ὀρθοδόξων, πάντες τιμήσωμεν ἐνθέως.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὴν ἀειπάρθενον, Κυρίαν Δέσποιναν, τὴν ὥραῖσασαν, γένος τὸ βρότειον, ἔχουσαν ὄντως τὴν μορφήν, Παῖσιε γλυκυτάτην, ὅσιε ἐώρακας, ἐν ζωῇ ἐν τῷ Ἀθωνι, ὡς καὶ προσεκύνησας, ταύτην ἀνερ πανόλβιε, διὸ καὶ σὺν αὐτῇ μὴ ὀκνήσῃ, πάτερ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ὕχος πλ. δ!

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς νεότητος ὥφθης παιδαγωγός, καὶ ἀκέστωρ ἀνθρώπων ναρκομανῶν, τοῖς σχοῦσι δυσίατα, πορνικὰ ἀμαρτήματα, ταῖς σαῖς εὔχαῖς ἐφάνης, θεράπων πανάριστος, καὶ τῶν ἀναζητούντων, ὁδὸν τὴν σωτήριον, πάτερ ἐπεγνώσθης, ἀκριβὴς ποδηγέτης, καὶ πάντων Παῖσιε, βακτηρία γεγένησαι, ἀσκητὰ θεοφώτιστε, διὸ ἐν Σουρωτῇ οἱ πιστοί, τὸν σὸν τάφον, προσκυνοῦντες χαίρουσι, καὶ σεμνῶς τὴν σὴν μνήμην, κατὰ χρέος μέλπουσι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὴν ἀγίαν μορφήν σου ἐωρακώς, ὡς ὑπάρχει Παρθένε ἐν τῇ Σιών, ὁ θεῖος Παῖσιος, ἐν τῷ ὄρει ἐδίδαξε, τοῖς εἰκονογράφοις, ποιεῖν

ἐν πιστότητι, καὶ πολλήν σου χάριν, ἐκήρυξεν
ἄπασιν· ὅθεν Θεοτόκε, μὴ ἐλλείπῃς ἀπαύστως,
Χριστὸν ἵκετεύουσα, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων
σου, τῶν ὑμνούντων τὸν τόκον σου, καὶ πάντας
τοὺς ἀγίους αὐτοῦ, ἐν οἷς ἔστι, ἀγνὴ καὶ ὁ
ὅσιος, ὁ τιμώμενος ὕμνοις, ὑπὸ πάντων τὴν
σήμερον.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

^{τός} Ἡχος λα

χ^B
λεκ νε ο τη το ος μου πολ λα α
πο λε μει με πα θη λαλλ αυ τος αν τι λα
βου και σω σον Σωτηρμου

χ^B
λοι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
πο του Κυ ρι ου λα ως χορτος γαρ πυ ρι ε
σε σθεα πε ξη ραμ με νοι

χ^B
λο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
ω Πνευμα τι

χ^P
λα γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω
ου ου ται λα και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

ται ^π
τη Τρι α δι κη Mo να α δι i ε ρο
κρυ φι ως
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
τον αι ω νων α μην
Ἄ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα ^π αρ δεν ο ον τα α
πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι i αν

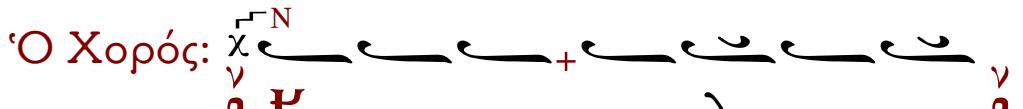
Προκείμενον Ἡχος δν

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβουμενος τὸν
Κύριον.

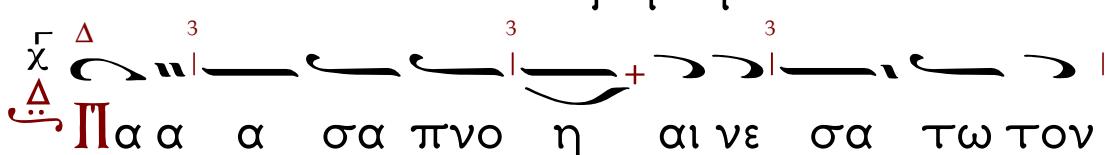
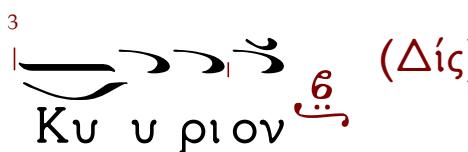
Τὸ τρίτον. ἔχει μι ος ε ναν τι ι ον Κυρι ι ι ου ς ό β' χορός: ο θα ανατος του Οσι ι ου αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
Πᾶσα Πνοή Αἰνεσάτω.

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορός:
Δῆκυ ρι ε ε λε η σον

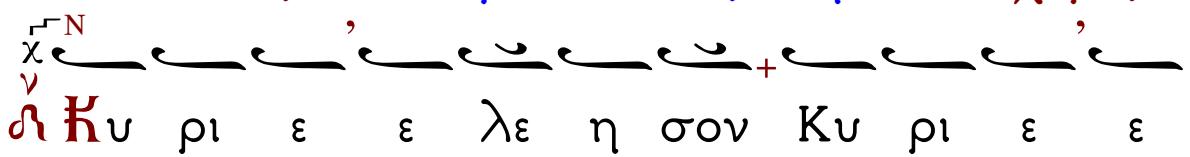
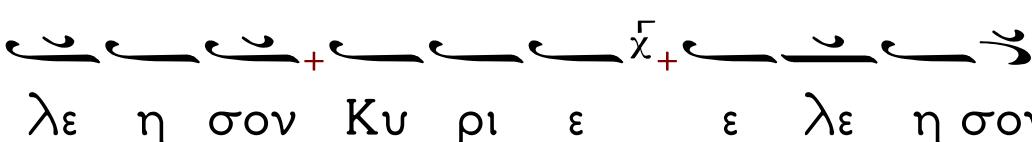
‘Ο Ιερεὺς: “Οτι Ἀγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...”

‘Ο Χορός:

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον.
Δῆκι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

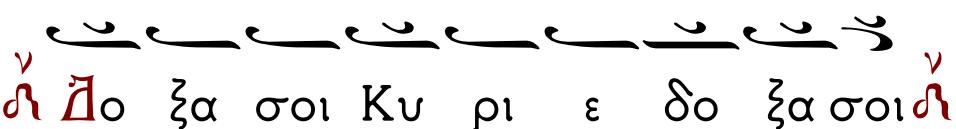

Δῆκυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. ’Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός:

‘Ο Ιερεὺς: ’Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός:

‘Ο Ιερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Ν’ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆσε ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἥγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἵμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἄχος Δι

Ἄ Δι Χριστόν τε καὶ γένην τε
Δοξα Πατρί καὶ Γεννήσιν
καὶ Α

γεννήσιν τε
Γεννήσιν τε
ω Πνευμα τι

Ἄ Φαίστουσον ο σι ι ου πρεσβειαίς ε ε

λε η μονά Δι ε ξαλειψον τα πληθητών ε μω

ων εγ κληματων

Ἄ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ἄ Φαίστης Θεο το οκου πρεσβειαίς ε

ε λε η μονά Δι ε ξαλειψον τα πληθητών ε

μωων εγ κληματων

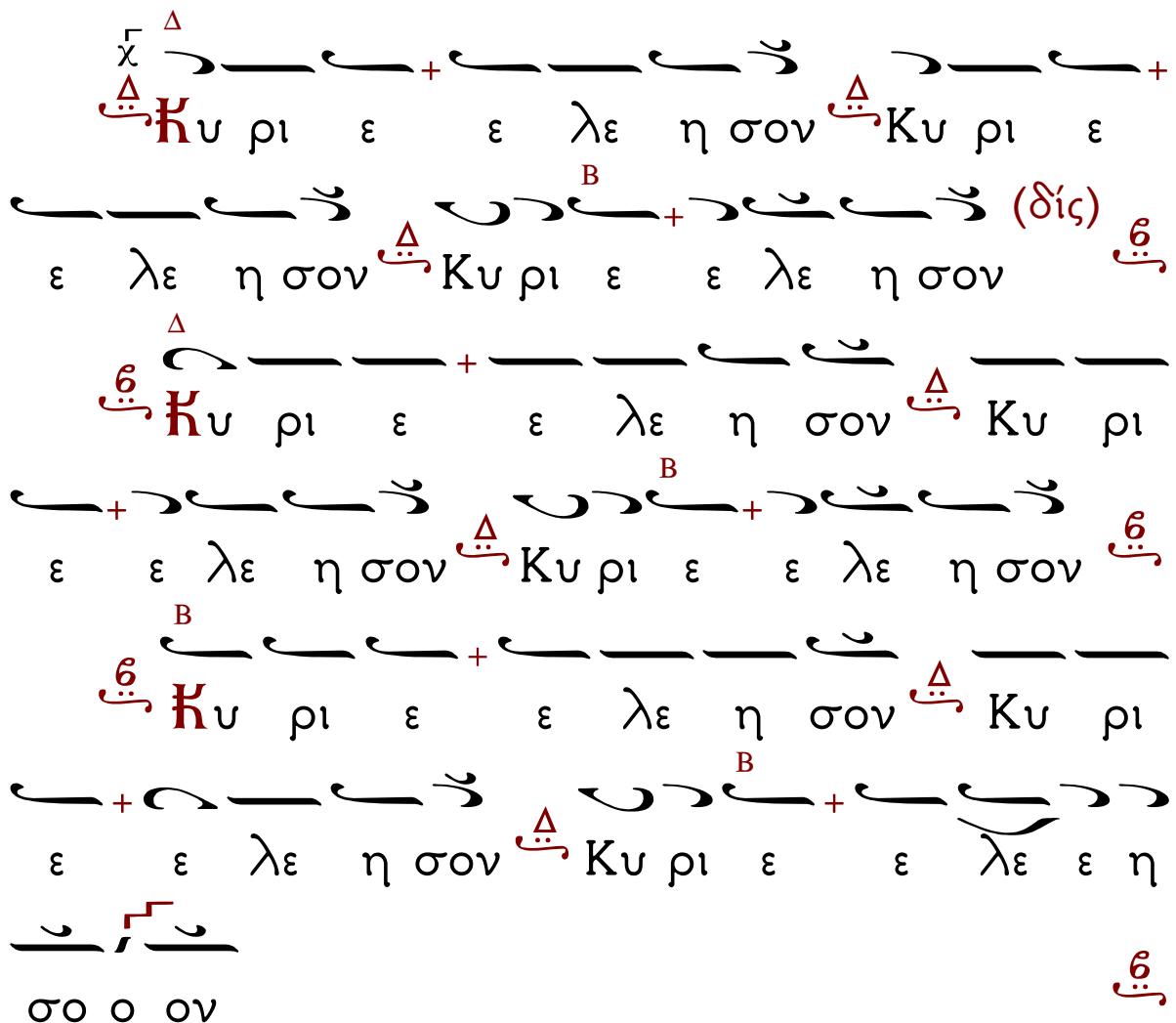
Εἶτα φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.
Ὕχος πλ. β'.

π π λε η σον με ο Θε ος ρ κα τα
 το με γα ε λε ος σου ρ και κα τα το
 πληθος των οι κτιρμων σου ρ ε ξα λειψον ρ
 το α νο ο μη μαα α α μου π

π εις πα α σα α αν την γην ρ ε
 ξηλ θεν ο φθοοογγος Διτων κα τορ θω μα
 α α τωω ω ωνσου ρ ο σι ε ε ε Πα ι
 1 1 σι 1 1 ε π συ γαρεντω ει κοστω
 ω αι αι ω νι ρ α πο της γεν νη η σε ε
 ω ω ως του ου ου Σω τη η η ρος ρ ως α

στηρη με ρι νο ος α α νι 1 ισχες ³_φ και των
 ορ θι δο ξων τα πλη η η θη ε φω ω
 ω ω τι 1 1 σας ³_φ εις το ει δε ε ναι το
 θε λη μα του ου ου Ku ρι 1 1 ου ³_π δι
 ο ο και αι αι τα νυν εν ου ρα νοι οι οι
 οις α νε ελ θων ³_φ και σχων πα α αρ ρη σι
 1 1 αν ³_φ μη παυση πρε ε ε σβε ε ευ ω
 ων ^χ υ πε ερ τωων ψυχων η μω ω ω ω
 ων ³_φ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ).

Ἐλέει, καὶ οἰκπίρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ,
..... νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

΄Ωδὴ α!

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἄχος λᾶ — Γαχ̄ ^Γ Δι Ἰρ μα τη λα την Φα ρα
 ω ε βυ δι σε τε ρα τουρ γου σα πο τε Δι
 Μω σα ι κη ραβδος σταυρο ^N τυ πως πληξα
 σα Δι και δι ε λου σα δια λασ σαν Ισ ρα ηλ
 δε φυ γα δα πεζον ο δι την δι ε σω σεν Δι
 α σμα τω Θε ω α να με λπον τα Δι (Δις)

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοχαρίτωτε ἀγνὴ θεόνυμφε, ταῖς ἵκεσίαις σου, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, καὶ Γίόν σου φώτισον, νοός μου ἐνεργήματα, ὅπως ὑμνήσω ἀξίως, τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, καὶ τῶν πρεσβειῶν σου τὰς χάριτας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ τὴν σὴν καταφυγῶν βοήθειαν,
ἀξιμακάριστε, τοῦ ἔχθροῦ νικῆσαι, μιαρὰν
παράταξιν, ἐλπίζω ὁ ταλαίπωρος, διὸ τείνω τὰς
χεῖρας, ἵκετικῶς τῇ εἰκόνι σου, καὶ τὴν σὴν
αἴτοῦμαι ἀντίληψιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο σὸς Γίδες παρθενομῆτορ ἄχραντε, ὁ
ὑπεράγαθος, ὁ τοῦ κόσμου κτίστης, καὶ βροτῶν
διάσωσμα, τὴν σὴν πρεσβείαν δέχεται, καὶ ποιεῖ
πάντα ὅσα, ἐπιθυμεῖς θεονύμφευτε, ὑπὲρ τῶν
πιστῶν ὕμνολόγων σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν μου τὴν πλημμύραν
Δέσποινα, στῆσον πρεσβείαις σου, καὶ πρὸς τὸν
λιμένα, τοῦ Χριστοῦ ὁδήγησον, νοός μου τὰ
νοήματα, καὶ ψυχῆς μου τὸ ἥθος, ὅπως διέλθω
τὸ πέλαγος, βίου πολυμόχθου πανάχραντε.

Κανὼν τοῦ Ὄσιου.

Ωδὴ α!

Ὕχος πλ. δν.

Ἄρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ολοκαρδίως τὸν σεμνὸν Παῖσιον, τὸν πολυθαύμαστον, ἀνυμνῆσαι θέλω, καὶ αἰτοῦμαι δύναμιν, Χριστέ μου παντοδύναμε, ὅπως μέλψω τὸν βίον, καὶ πολύάριθμα θαύματα, τούτου τοῦ δσίου σου Κύριε.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Сεμνῶς βιώσας ἐπὶ γῆς ἀοίδιμε, ώς ἄλλος ἄγγελος, σάρκα ὑποτάξας, καὶ παθῶν τὴν ἔγερσιν, χαρίτων πάτερ γέγονας, τοῦ Θεοῦ τὸ δοχεῖον, τοῖς Ὁρθοδόξοις Παῖσιε, πᾶσι προσπορίζων τὰ πρόσφορα.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ικετικῶς τὸν παντουργὸν τῆς κτίσεως, ἐξιλεούμενος, ὑπὲρ τῶν ἐν θλίψει, καὶ καμόντων ἄγιε, κατέστης ὁ διδάσκαλος, πρὸς θειότερον βίον, πολλῶν ἀνθρώπων Παῖσιε, Ὁρους τοῦ Ἅγιου τὸ καύχημα.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν παθῶν νηχόμενος,
καταποντίζομαι, Μῆτερ Θεοτόκε, ὁ πτωχὸς
καὶ δεῖλαιος, διὸ καὶ ἀνακράζω σοι, ταῖς λιταῖς
σου τὸν σάλον, τῶν πειρασμῶν μου
κατάπαυσον, Ὁρους τοῦ Ἅγίου ἡ ἔφορος.

Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ὁσίου.

Ἄγιος πλ. δ!

Τυράννησος.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεώργιον ὥφθης τὸ θαυμαστόν, τοῦ Ἀθωνος Ὅρους, ἐκβλαστάνον γλυκεῖς καρπούς, Παῖσιε πάτερ θεοφόρε, τῶν ἀσκουμένων τὸ νέον παλλάδιον.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐδίδαξας πάτερ τοὺς σοὺς υἱούς, φυλάττειν ἐκ βλάβης, πονηρίας τοὺς λογισμούς, καὶ ἔχειν ἐν νῷ ἀδιαλείπτως, τὰ ἀγαθὰ τοῦ Χριστοῦ ἐννοήματα.

Δόξα...

Ῥοαῖς τῶν δακρύων σου τὸν Χριστόν, ἱκέτευες πάτερ, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐνδεῶν, Παῖσιε τῶν ἔξαιτουμένων, ἐν τῇ σῇ κέλλῃ, ποικίλα αἰτήματα.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίν.

Ο νέος Παῖσιος Μαριάμ, τὴν θείαν μορφήν σου, ὑπὲρ φύσιν τοῖς ὁφθαλμοῖς, ἐώρακεν ὅντως ἐν τῷ Ἀθῷ, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς ἀειπάρθενε.

Ωδὴ γέ.

Τῆς Θεοτόκου. Ἡχος πλ. δ^ν. Γα

· Ο σπερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἄ ο στε ρε ω σας κα ταρ χας τους ου ρα
 νους εν συ νε σει Ἄ και την γην ε πι υ δα
 των ε δρα σας Ἠ εν τη πε τρα με Χρι στε της
 Εκ κλη σι ας στη ρι ζον Ἄ ο τι ουκ ε στι
 πλη ην σου α γιος μο νε φι λαν θρω πε Ἄ (Δις)

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ολβος ὁ ἀσυλος πιστῶν, ἀγαθοσύνης ὁ πλοῦτος, καὶ θησαύρισμα ἀγάπης ἐδείχθης, ἀπειρόγαμε ἀγνή, τοῦ κόσμου τὸ ἐγκαύχημα, τῶν γηγενῶν ἡ δόξα, καὶ τῶν ἀγγέλων τὸ μέλισμα.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κλῖμαξ ὑπάρχεις νοητή, ἡ ἀνάγουσα Κόρη,
ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ
ὑπερέχεις τοῦ παντός, μερόπων καὶ ἀγγέλων τε,
καὶ τῶν κτισμάτων πάντων, ὡς ἡ τεκοῦσα τὸν
Κύριον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ ἀνέτειλεν ἡμῖν, ὁ ποιητὴς τῶν
ἀπάντων, ὃσπερ ἥλιος φωτίσας τοὺς πάντας,
καὶ τὰ σκότη τοῦ ἔχθροῦ, ἴσχυΐ διεσκέδασε, τῇ
ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει, ὡς παντοδύναμος Κύριος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πῦρ κατακαίει με σφοδρῶς, τῶν ἡδονῶν
Θεοτόκε, καὶ ταράσσει τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου,
διὸ δέομαι θερμῶς, λιταῖς σου τοῦτο μάρανον,
καὶ τὴν εἰρήνην δός μοι, τῶν λογισμῶν
θεονύμφευτε.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ἄρχος πλ. δ^ν.

· Ο σπερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Περιφρονεῖς τὸν μιαρόν, ἀνδροπρεπῶς θεοφόρε, τειχιζόμενος νοὸς ἀτυφίᾳ, καὶ εὐχαῖς περιβληθείς, τὸν θώρακα τῆς χάριτος, Παῖσιε τροποῦσαι, τῶν δυσμενῶν τὰ συστήματα.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄδιαλείπτοις προσευχαῖς, πρὸς τὸν Δεσπότην τῶν πάντων, καθικέτευες Παῖσιε πάτερ, λυτρωθῆναι ἐκ δεινῶν, τοὺς ἐπικαλουμένους σε, καὶ ἐκζητούντας λύσιν, τῶν θλιβερῶν περιστάσεων.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίσχὺν τὴν ἀνωθεν λαβών, ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων, βοηθεῖς ταῖς ἴκεσίαις παμμάκαρ, σὺ γὰρ ἔλεγες πιστοῖς, ὑπὲρ αὐτῶν προσεύξασθαι, ὡς ἔχόντων χρείαν, πλέον τῶν ζώντων Παῖσιε.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς δὲ πλαστουργός, ἐκ τῶν ἀγνῶν σου αἰμάτων, τὸν ἀρχαῖον καταβάλλει βελίαρ, καὶ χαρίζει τοῖς βροτοῖς, τὴν ἄνεσιν Πανάμωμε, τῆς ἀμαρτίας παῦσιν, καὶ τῶν ψυχῶν ἐλευθέρωσιν.

Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ἅγιου.

Ὕχος πλ. δ^ν.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικητὴς ἀνεδείχθης, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, ὅλως ταπεινώσας τὸν ἄνδρα, τὸν ἐνεργούμενον, πάτερ Παΐσιε, καὶ ἐν Θιβὲτ παιδευθέντα, ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος, μικρὸν Γεώργιον.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πνευματέμφορε πάτερ, ὁ τοῦ παντὸς Κύριος, τὴν ὑπὲρ τὰ κάλλη ἀνθρώπων, τούτου ἔμφέρειαν, ἐν ὅρει Ἀθωνος, σοὶ ἀπεκάλυψε πάλαι, καὶ ἐπλήσθης χάριτος, πολλῆς Παΐσιε.

Δόξα...

Ἄπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων, πῶς ὑπεδέχθης μακάριε, ἐν τῷ σῷ κελλίῳ καθ' ὑπαρ, τὴν πολυῦμνητον, μεγαλομάρτυρα, καὶ θαυμαστὴν Εὐφημίαν, ἄγιε Παΐσιε, Πατέρων καύχημα.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Ίαμάτων σε κρήνην, καὶ ἰατρὸν ἄριστον, οἱ κατατρυχόμενοι πάντες, νόσοις τοῦ σώματος, Μῆτερ γινώσκομεν, διὸ αἴτοῦμεν ἐν πίστει, τὴν σὴν θεονύμφευτε, θείαν βοήθειαν.

Κάθισμα.
Ὕχος δ!
Ταχὺ προκατάλαβε.

Εύχης ἐργαστήριον, ἡ σὴ ἀγία ψυχή, Παῖσιε γέγονε, τῇ συνεχεῖ προσευχῇ, καὶ θείαις δεήσεσι, σὺ γὰρ μακροχρονήσας, ἐν τῇ κέλῃ σου πάτερ, ὥφθης καθάπερ στήλη, φωτεινὴ ἵκετεύων, Χριστὸν τὸν πάντων κτίστην, καὶ παντοκράτορα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...
Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Παρθένε ἀπείρανδρε, χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, τὸ κῦδος καὶ καύχημα, τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν, ἀγγέλων ἀγλάΐσμα, γέγονας τῷ σῷ τόκῳ, διὸ ἔσχες μεγίστην, Δέσποινα παρόρησίαν, πρὸ τοῦ θρόνου Γίοῦ σου, ἀεὶ συνηγοροῦσα, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Κοντάκιον.

Ἐχος πλ. δ!

Τῇ Υπερμάχῳ.

Ἄγίου Ὅρους ἀσκητὴν τὸν περιάκουστον,
καὶ Ἐκκλησίας τὸν φωστῆρα τὸν νεόφωτον,
ἐπαινέσωμεν ἐν ὅμνοις ὀλοκαρδίως, ποδηγῶν
γὰρ τοὺς πιστοὺς πρὸς βίον ἄριστον, ποταμῶν
τῶν δωρημάτων τούτους ἔπλησας, διὸ κράζουσι·
Χαίροις πάτερ Παΐσιε.

· Ο Οἶκος.

Ἄγγελος ὃσπερ ἄλλος, ἔως ἐσχάτων τῶν
χρόνων, Παΐσιε ἐφάνης ἐν Ἀθῷ, ὁσίως γὰρ
ζήσας ἐν γῇ, ἀσκητῶν τῶν ἀρχαίων ἴσοστάσιος,
ἐφάνης τοῖς συνοῦσί σοι, βοῶσί σοι θερμῶς
τοιαῦτα·

Χαῖρε Φαράσων δ θεῖος γόνος,
Χαῖρε τοῦ Ἀθωνος μέγας ὅλβος,
Χαῖρε τῆς Κονίτσης τὸ ἐνθεον καύχημα,
χαῖρε Σουρωτῆς κοινοβίου καλλώπισμα,

Χαῖρε βρύσις ἡ πολύκρουνος ὑπὲρ φύσιν
δωρεῶν,

Χαῖρε ῥεῦμα ἀκατάσχετον ἰαμάτων
σωστικῶν,

Χαῖρε ὅτι κλεῖζεις τὴν Μονὴν Ἐσφιγμένου,

Χαῖρε ὅτι οἰκεῖς ἐν τῷ ὄρει Σιναίου,
Χαῖρε βροτῶν ἀτύφων δὲ ἔξαρχος,
Χαῖρε πολλῶν χαρίτων δὲ κάτοχος,
Χαῖρε δεινῶς στενόντων δὲ ὁρύστης,
Χαῖρε ἀνδρῶν μοναστῶν ὑποφήτης,
Χαίροις πάτερ Παΐσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ δσίου Πατρὸς ἡμῶν, Παΐσίου τοῦ νέου τοῦ Ἅγιορείτου, τελειωθέντος ἐν εἰρήνῃ, ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἐννεακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ τετάρτῳ.

Σπίχοι.

Παΐσιε τοῦ ὄρους Ἀθωνος δένδρον,
πολύκαρπον δσιώτατε ἐδείχθης.

Δεκάτῃ τε καὶ δευτέρᾳ Παΐσιος θάνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγίων μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Σπίχοι.

”Ηνεγκε γυμνὸς πυκνὰ δὲ Πρόκλος βέλη.

Ξίφει δὲ Ἰλάριος ἐτμήθη κάραν.

Δωδεκάτῃ βέλος εἶλε Πρόκλον, ξίφος Ἰλάριόν τε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Μαλεΐνου, ὃς ἐχρημάτισε

Πατὴρ πνευματικὸς τοῦ Ἅγίου Ἀθανασίου τοῦ
ἐν τῷ Ἀθῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου
μάρτυρος Σεραπίωνος, καὶ τῶν Ἅγίων
μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου,
Ἡρακλείου, Φαύστου, Μηνᾶ, καὶ τῆς συνοδείας
αὐτῶν, καὶ τοῦ Ἅγίου μάρτυρος Μάμαντος,
πέραν ἐν τῷ Σίγματι.

Η ἀγία Βερονίκη ἡ αἵμορροοῦσα, ἥν ιάσατο
ὁ Χριστός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὕχος ἡ τος

Ωδὴ α' Χρυσόπειρος
 νοι ζω το στο μα μου και πλη
 ρω θη σε ται Πνευματος και λογον ε ρευ ζο
 μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι και ο φθη σο
 μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων πι και α α σω γη
 θο με νος τα αυ της τα θαυ μα τα λι
 Ωδὴ γ' Χρυσόπειρος
 Τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
 το κε Δη η ζω ω σα και α φθο νος πη γη Δη
 θι α σον συγ κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον
 στε ρε ω ω σον πι και εν τη θει α δο ζη
 σου Δη ο α' χορός Συντύ + Στε φα νων δο ζης α ζη ω σον λι

Ὡρὴ δὲ τῇ Φην αὐτεῖ καὶ χνι αστονθεῖ εἰ ανθού
 ληντῆς εκ τῆς Παρθενουσαρ κωσεως λη
 σουτου ψιστου λη ο προφητῆς Αββακουμ
 κατα νοων εκραυγαζε διδόξατη δυ
 ναμεισου Κυρι ελη
 Ὡρὴ ε' τῇ ζεστη τασυμπαντα λη επι
 τηθει αδόξη σουσυγαρα πειρογα
 με Παρθενε νελη εσχες εν μητρατον
 επιπααντωνθεονδικαι τετοκασαχρο
 νον γιον πασιτοιςυμνουσισελησωτη
 ριανβραβευονταλη

Ὡρὴ στ^ρ' ⁶
 λην θει αν ταυ την και παν τι μον τε
 λουν τες ε ορ την οι θε ο φρονες ^π⁹ της Θε ο
 μη το ρος ^π⁹ δευ τε τας χει ρας κρο τη σω
 μεν ^Δτον εξ αυ της τεχθεντα Θε ον δοξαζον
 τες ⁶
 Ὡρὴ ζ' ⁶
 ουκ ε λα α τρευ σαν ⁶^λ τη
 κτι σει οι θε ο φρο νες ⁶^λ πα ρα τον κτι
 σαν τα ⁶ αλ λα πυ ρος α πει λην ⁶^λ αν δρει
 ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον ⁶^λ υ
 πε ρυ υμνη τε ^π⁹ ο των Πα τε ρων Κυ ριος
^Δκαι Θε ος ευ λο γη τος ει ⁶^λ

Ὡρὴ η' εἶτα
 λαὶ νου μεν ευ λο γου μεν και προ
 σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον εἶτα
 λαὶ παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι
 νω Δᾶς ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε
 σω σα το Δᾶς το τε μεν τυ που μενος λαὶ νυν
 δε ενεργου μενος ιτην οι κου με νην α πα
 σαν α γει ρει ψαλλου ου σαν Δᾶς τον Κυ ριον
 υ μνει τε τα ερ γα πι και υ πε ρυ ψου τε Δᾶεις
 παν τας τους αι ω ω να α α α ας εἶτα

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα.

Τιμωτέρα Ἡχος ἔτος

Σπίχος α' Χ^M Β
 λε γα λυ νει η ψυ χη μου τον
 Κυ ρι ον λκαι η γαλ λι α σε το πνευμα
 μου λ ε πι τω Θε ω ω τωσω τη ρι
 μου λ
 μεν λ

λ Φην Τι μι ω τεραντων Χερουβιμ λ και
 εν δο ξο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ
 λ την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου
 σαν λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν λ

Σπίχος β' Χ^B Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶_λ ι δου
 γαρ α πο του νυν ⁶_λμα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γενε αι ⁶_λ
 Β

⁶_λΤην Τι μι ω τεραντων Χερουβιμ ⁶_λκαι
 εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ
⁶_λτην α δι α φθόρως Θε ον Λογον τε κου
 σαν ⁶_λτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶_λ

Σπίχος γ' ⁶_λ ο τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶_λκαι α γι ον το
 ο νομα αυ του ⁶_λκαι το ε λε ος αυ του

χ
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

μενοις αυτον λ
B

λ Την Τι μι ω τεραντων Χερουβιμ λ και

εν δο ξο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

λ την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου

σαν λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν λ

Σπίχος Δ ποι η σε κρατος εν βρα χι

ο νι αυτου λ δι ε σκορ πι σεν λ υ πε

ρη φανους δι α νοι ακαρ δι ας αυτων λ
B

λ Την Τι μι ω τεραντων Χερουβιμ λ και

εν δο ξο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ
 6 λτην α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου
 σαν λτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν λ

Σπίχος ε' λκα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υψωσε τα πει νους λπει νων τας λ ε
 νε πλησεν α γα θων λκαι πλου του ουν τας ε
 ξα πεστει λε κε νους λ
 M λΤην Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ λκαι
 εν δο ξο τεραν α συγκριτως των Σε ρα
 φιμ λτην α δι α φθορως Θε ον Λογον τε

B

κου σαν ^π_{την} ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν ⁶_λ

Σπίχος στ' ^χ₆ ^λ Ιν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
 δος αυ του μνη σθη ναι ε λέους ⁶_λ κα θως
 ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
 τω Α βρα αμ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε
 ως αι ^M ω νος ⁶_λ
⁶ ^Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των
 Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φιο ρως Θε ον
 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν

6
λ

Εἶτα Ψάλλεται ἡ θ' ὁδὴ τῶν Καταβασιῶν.

πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε π α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου σα
 τα ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο μη
 το ο ρος Δι και βο α α α α τω Δι χαι ροις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε

6
λ

Ἐξαποστειλάριον.
Ὕχος β'. Γυναικες ἀκουπίσθητε.

Τὸν ὄσιον Παῖσιον, Ἅγίου Ὁρούς κλέισμα, τῆς Σουρωτῆς τὸν ἐπόπτην, καὶ ποδηγέτην τῶν νέων, τὸν λόγοις τε καὶ πράξει, τοὺς ἐνδεεῖς στηρίξαντα, τιμήσωμεν ἐν ἀσμασιν, ὑμνολογοῦντες ἐνθέως, τὸν βίον τούτου καὶ ἔργα.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Παρθένε θεοδόξαστε, χριστιανῶν τὸ στήριγμα, ἡ φοβερὰ προστασία, τῶν ἀδυνάτων ἀνθρώπων, νοσούντων ἡ ἀνόρθωσις, καὶ τῶν πασχόντων σθένωσις, τῆς Οἰκουμένης σκέπασμα, σεμνοπρεπῶς σὲ ὑμνοῦμεν, οἵ διοῦλοί σου διμοφώνως.

Εἰς τὸν Αἴνους
ιστᾶμεν σπίχους δὲ καὶ ψάλλομεν
τὰ ἔξης Προσόμοια.
Τί ύμᾶς καλέσωμεν ἄγιοι.

Ἄρχος πᾶς Νη^Ω

Ἄπα α α σα πνο η αι νε ε σα α τω ω
 τον Ku u u u u ρι i i i on δι αι
 νει ει τε το on Ku u ρι i on δι εκ τω
 ω ω ω ων ou ρα νω ω ων δι αι αι νει
 ει ει τε α αυ το on ε ε εν τοι οι οι οις υ
 ψι i στοις στοι πρε ε πει ει υ υ μνος τω
 ω ω ω ω Θε ε ε ε ω
 δι δι νει ει ει τε αυ τον πα α α α αν

τες ^M
τες ⁶ οι Αγγελοι οι οι α α α αυτου ^γ
αι νει ει ει ει τε αυ τον ^M
^Δ πα α σαι αι
δυ να α α α μει εις α α αυτου ουσοι πρε
πει υ υμνος τωω ωω Θε ε ε ε ω ^γ ^δ
Σπίχ. α'. ^χ
δι ^γ ι νει τε αυ τον ε πι ταις
δυ να στει αις αυ του ^Δ αι νει τε αυ τον ^χ ^Δ
κα τα το πληθος της με γα λω συ υνης αυ
του ^γ ^δ

Τί σε δόνομάσωμεν Ὅσιε, τῶν Φαράσων τὸν
βλαστόν, καὶ τῆς Κονίτσης θησαυρόν, Σουρωτῆς
τὸν ὁδηγόν, καὶ τοῦ Σινᾶ τὸν ἀσκητήν, τοῦ Ἀθω,
ἐγκαλλώπισμα τὸ μέγιστον, Ἐλλάδος, τὸ
ὑπόδειγμα πρὸς μίμησιν, Παῖσιε θεοδόξαστε·
ἡμῶν δὲ κόσμος καὶ καύχημα, ἵκέτευε, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δ^N Τι σε ο νο μα α α σω ω μεν ο σι ε Δ^v
 των Φα ρα σω ντον βλα στον και της Κο νι
 τσης θη σαυ ρον Δ^v Σου ρω της τον ο δη
 γον και του Σι να τον α σκη την Δ^P του Α α α
 θω εγ καλ λω πι σμαα το με γι στον Δ^v Ελ
 λα α α δος το υ πο δειγ μα α προς μι μη σιν
 Δ^A Πα i σι ε θε ο δο ξα στε Δ^M η μων ο κο
 ο σμος και καυ χη μα Δ^A i κε τε ευ ε Δ^A του σω
 θη ναι τας ψυ χα ας η η μων Δ^v

Σπχ. β'. Δ^v ι νει τε αυ τον εν η χω σα λ
 πι γ γος Δ^A αι νει τε αυ τον Δ^A εν ψα λ τη ρι

ωκαικι θα ρα

Δ

Τί σε προσφωνήσω Παΐσιε, τῆς νεότητος πατέρα, καὶ λαμπρὸν μυσταγωγόν, μοναζόντων τὸν ἀλείπτην, πρὸς τὰ κρείττω θαυμαστόν, νοσούντων, ἵατῆρα ἀκριβέστατον, δαιμόνων, σκεδαστὴν καὶ πολεμήτορα, ἐν τοῖς ἐσχάτοις γὰρ ἔτεσιν, ὡς ἴσοστάσιος πέφηνας, τῶν πρόπαλαι, διδασκάλων τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δ **Τ**ί σε προσφωνη η η σωω Παὶ σι ε
 τῆς νεο τη τος πα τε ρα και λαμ
 προν μυσταγωγον Δ μο να ζον τωντον α
 λει πτην προς τα κρειτ τω θαυ μαστον Δ νο σου
 ου ουν των ι α τη ρα α α κρι βε στα τον
 Δ δαι μο ο ο νων σκε δα στην και πο ο λε μη
 το ρα Δ εν τοις ε σχα α τοις γαρ ε τε σιν Δ

ως ι σο στα α σι ος πε φη νας Διτων προ
 πα α λαι Δι δι δα σκα λων των ψυ χω ων η η
 μων Δι

Σπίχ. γ'. χ' Δι Δι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω
 και χο ρω Δι αι νει τε αυ τον Δι εν χορ δαι αις
 και ορ γα νω Δι

Τί σε νῦν προσείπω Παΐσιε, τῶν ἀνδρῶν
 ἔξηρτημένων, ταῖς ούσίαις λυτρωτήν, δηλωτὴν
 τῶν ἐσομένων, γεγονότων τοῖς πιστοῖς, ἀθέων,
 παιδευτὴν θαυμασιώτατον, δειλαίων, στηριγμὸν
 καὶ μέγα θάρσημα, ἀσκητικῶς γὰρ ἐβίωσας, καὶ
 ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, προσέλαβες, ἀξιάγαστε
 πατὴρ ἡμῶν.

Δι Τί σε νῦν προσει ει ει πωω Πα ι σι ε
 τῶν ανδρῶν ε ξηρ τη με νων ταις ου σι

αις λυ τρω την **δή** δη λω την των ε σο με
 νων γε γο νο των τοις πι στοις **δή** α θε ε ε
 ων παι δευ την θαυ μα α σι ω τα τον **δή** δει
 λαι αι αι ων στη ριγ μον και με ε γα θαρ ση μα
 α σκη τι κω ως γαρ ε βι ω σας **Δή** και
 υ περ φυ υ σιν χα ρι σμα τα **Δή** προ σε λα
 αβεις **Δή** α ξι α γαστε πα τη ηρη η μων **δή**
Σπίχ. δ'. χ'
δή ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 ευ η χοις **Δή** αι νει τε αυ τον εν κυμ **βα**
 λοις αλ λα λαγ μου **δή** πα σα πνο η αι νε σα
 α τω τον Κυ ρι ον **δή**

Πάτερ θεοφόρε Παΐσιε, ὅπερ πάντων τῶν πιστῶν, τῶν ἀνυμνούντων σε θερμῶς, μὴ ἔλλείπης τὸν Χριστόν, καθικετεύων θερμουργῶς, ἐκτήσω, παρέρησίαν γὰρ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσχες, χαρισμάτων πλῆθος Ὁσιε, προόρθήσεως καὶ ιάσεως, τῶν ἀλγουμένων κακώσεσι, ἐν σώματι, καὶ ψυχῇ ἀειμακάριστε.

Δι Πατερ θεο φο ο ο ρε ε Πα ι σι ε Δι
 μνουν των σε θερ μως Δι μη ελ λει πης τον
 Χρι στον κα θι κε τευ ων θερ μουρ γως Δι εκ
 τη η η σω παρ ρη σι αν γα αρ προς Κυ ρι ον
 Δι και ε ε ε σχες χα ρι σμα τω αν πλη θος ο
 σι ε Δι προρ ρη σε ως και ι α σε ως Δι των αλ
 γου με ε νων κα κω σε σι εν σω μα τι Δι

N καὶ ψυχὴ αἰμακαριστε **N** **M** **ג** **ו**

Εἰς τὸν Αἴνους. Δόξα.

Ὕψος πᾶς Νη^ρ

Ἄδο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και
αι γι υι ω ω ω λκαι Α γι ι ω ω Πνε
ε ε ε ε ευ μαα α α α Πνε ευ μα τι θλ
ά ο ο σι ε πα α α τερ Πα α α
ι ι ι ι ι ι ι ι σι ι ι ε ε λκαι εις
πα α α σαν την γη ην Ε ελ λα α α δο ος θλ
και παν τα χου της οι οι οι κου ου με ε ε νης λκ
ε ξη η λθε ε ε εν ο ο φθο ο ο ογ γος λκτων
κα το ο ορ θω μα α α τω ω ω ον σου
θλ ως αγ γε λος γαρ εν σα αρ κος θλ εκ του

Α α θω ω ω νος τα ζω ο ποι α α δι 1
 δα α αγ μα α α α τα ^Δ**Ἄ**του ευ αγ γε
⁴ λι 1 1 ου ου ⁶**Ἄ**εις πα ασαντη ην γη ην δι
 ε ε κη ⁷**ή**η ρυ υ υ υ ξας ⁸**Ἄ**ω
 σα αυ τως δε γε γο ο νας ^Δ**Ἄ**τη βι ο τη
 και αι ερ γοι οις σου ^Δ**Ἄ**μο να στω ω ων προ
 ο τυ υ υ πον ^Δ**Ἄ**κο σμι κωων δι δα α
³ α σκαα α α λος ^Δ**Ἄ**νε ο τη τος παι αι δα
 γω γος ^Δ**Ἄ**σου ρω της ο πα α α α α α ρα
 α α στα α α α α α α α α α
 α α α α α της ^π**Ἄ**και πα α α α

α αν τωων ο ο ο φι ι ι ι λος Δ ο
 θεν καιη μει ει ει ειεις τα πει νως Δ προς σε α
 γι ε δε ε ε ο με ε θα Δ μη ελ λει ει πης
 πρε σβε ευ ω ων τω ω Κυ υ ρι ι ι ω ω
 Δ υ πε ε ερ τω ω ων ψυ χω ω ων η
 η η η μων Δ

Καὶ νῦν. Ἡχος πᾶς Νη^Ω

καὶ νῦν καὶ α ει καὶ εις τους αι ω
 νας των αι ωνων α μην
 Δα ου ρα νι α υ μνεισε κε χα ρι τω
 με ε ε νη Μη η η τηρ α νυμ φευ τε δι και
 η μεις δο ξο λο γου μεν δι την α νε ξι χνι
 α στον σου γενη σιν δι⁶ Θε ο το κε πρε σβε ευ
 ε σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ὕπαγε Χριστέ Nη

Δοξά ασοιτωδείξαντι το φως Δόξα εν

υψί ιστοις Θεώ ων καὶ επιγνέει ρη

ηνηλεν ανθρωποις ευδοκία

Υμνου ου μεν σε ευλογου μεν σε Δόξα

προσκυνου μεν σε δόξο λογου μεν σε ευλε

χαριστου μεν σοι Δόξια την μεγαλα

ληνσου δόξαν

Κυρι ε βασι λευ Δόξε που ρανι ε Θεο

Πατερ παντοκρατορ Δόξια για ε μονο

γε νες Δόξια σου Χριστε και Αγιον

Πνευμα

Δ

Δ^Nκυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θεου ο

γι ος του Πατρος ο αι αι ρων την α μαρ

τι αν του κο οσμου Δ^A ε λε η σον η μας

ο αι αι αι ρων Δ^B τας α μαρ τι ι ας του κο ο

σμου

Δ

ΔΠροσδε ε ξαι τηνδε ησιν η μων Δ^A ο κα

θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πατρος Δ^B και

ε λε η σον η μας

Δ

Δ Ο τι συ ει μονος Α γιος Συ ει μονος

κυριος Δ^B Ι η σους Χριστος εις δο οξαν Θε

—. — — — —

ου Πατροςαμην

γ δ

^N — — — — —
δικαθ ε καστηνη μερανευ λο γησω

— + — — — —
σε δικαι αι νε εσωτο ο νομασουειςτον αι
— — — — —
ω ω νακαι εις τον αι ω νατουαι ω ω

νος

γ δ

^N — — — — —
δικα τα ξι ωσονκυ ρι ε εν τη η με

— — — — —
ρα ταυ τη δι α να μαρ τη τους φυλαχθη ναι

ημας

γ δ

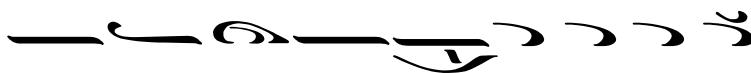
^N — — — — —
διε ρο γη τος ει κυ ρι ε ο Θε ος

— — — — —
των πα τε ερων η μων δικαι αι νε τον και

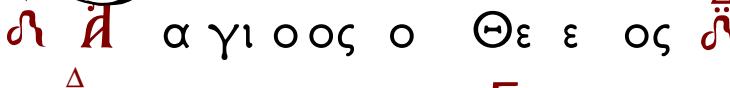
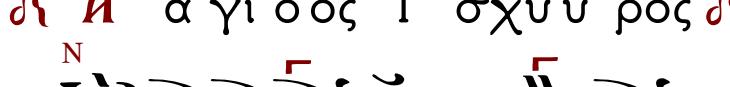
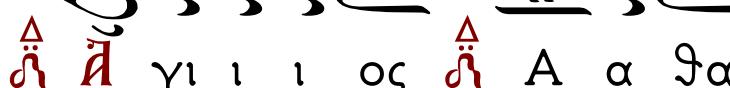
— — — — —
δε δο ξα σμενον το ο νομασου δι εις τους

αι ω ωνας αμην
 εφ η μας Δικα περηλ πισα μεν ε πι
 σε
 Δι Ευ λο γη τος ει ει Κυρι ε Δι δα
 ξον με Διτα δι και ω ματα ασου
 μινεν γε νε α και γε νε α Δι ε γω ει
 πα Κυρι ε ε λε η σον με Δι ι ι ασαι
 την ψυ χη ην μου Διο τι η μαρτο ον σοι Δι
 Δι Κυρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δαξον

με ^N**Δ**ιτου ποι ειν το θε λη μα σου ^N**Δ**ι ο τι συ
 ει ει ο Θε ος μου ^N
^v**Δ** ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^N**Δ** εν
 τω φω τισου ο ψιμεθαφως ^v**Δ**
^v**Δ** Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι
 νω σκου σι σε ^v**Δ**
^v**Δ** ^N**Δ** γιος ο Θε ος ^N**Δ** Α γιος Ι σχυ ρος ^N**Δ**
 (τρίς) ^v
 Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^v**Δ**
^v**Δ** ^N**Δ** οξα Πα τρι ι και γι ω ^P**Δ** και Α γι ω
 Πνευ μα τι ^v**Δ**
^v**Δ** ^N**Κ**αι νυ υν και α ει ^N**Δ** και εις τους αι

— ω νας των αι ω ωνων αμην
 Δ

 Δ Δ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
 Ἀσματικὸν.

 Δ Δ α γι οος ο Θε ε ος
 Δ Δ α γι οος Ι σχυ ρος
 Δ Δ γι ι ι ος Δ Δ Α α θα α α α α α
 Δ Δ να α α α α τος Δ Δ ε λε ε ε ε ε ε η σο ο

 Δ Δ ο ο ο ον η η μα α α α α α α ας

'Απολυτίκιον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

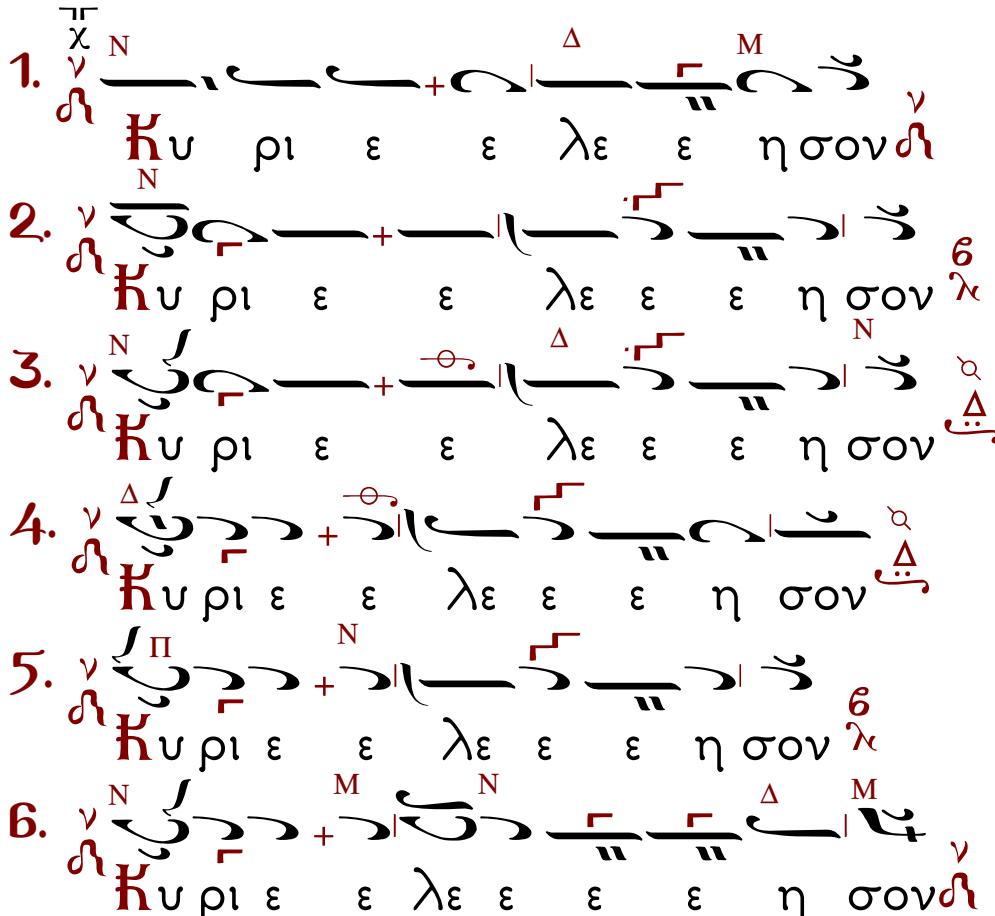
Ὕχος ἦ Δι

χ
 Πα 1 σι ε γε γο νας των α σκη
 των η κρη πις του Α θω νος κλε 1
 σμα και Σου ρω της ο τροφος Κο νι τσης
 το καυ χη μα συ γαρ ε πι τα 1 χνη Αρ
 σε νι 1 ου ο δευ σας ει λη φας χα ρι
 σμα των την πλη θυ υν Πα ρα κλη του α
 φθι νως τοις σε τι μω ω σι πα ρε χων τα
 προ σφο ρα α α

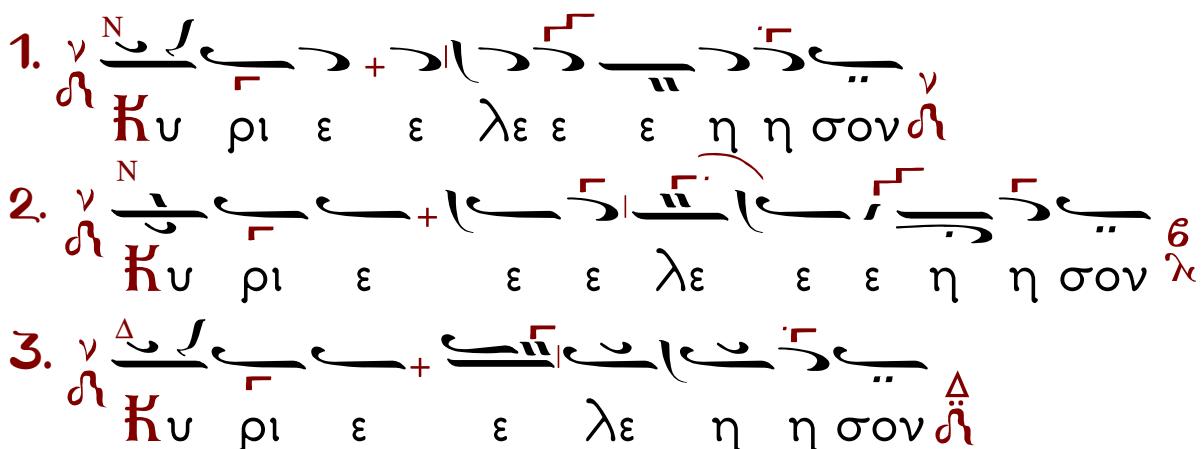
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕπατη Κύριε Ελέησον

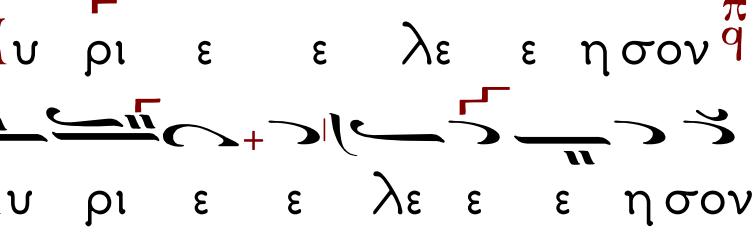
1.
Δ ρι ε ε λε ε η σον Δ
κυριε ε λε ε ε η σον β
κυριε ε λε ε ε η σον Δ
κυριε ε λε ε ε η σον Δ
κυριε ε λε ε ε η σον β
κυριε ε λε ε ε η σον Δ

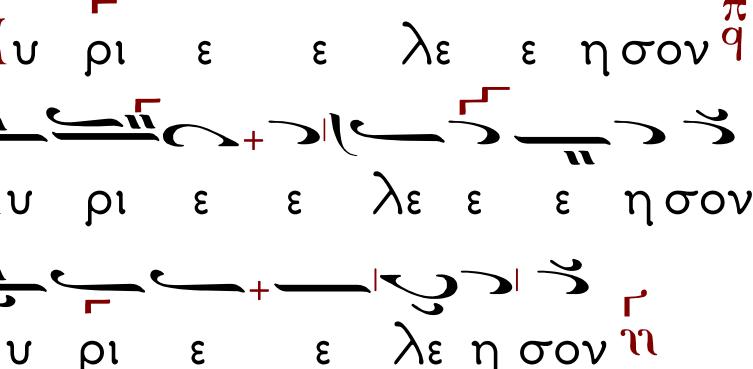
ΕΤΕΡΑ.

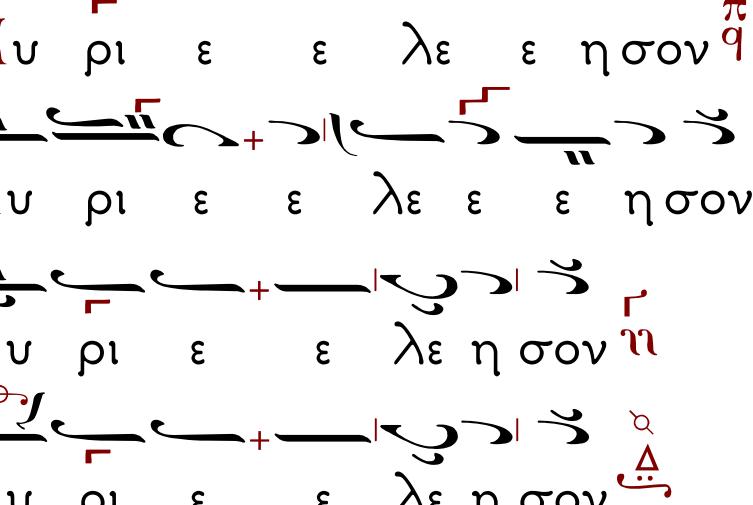
1.
Δ ρι ε ε λε ε ε η η σον Δ
κυριε ε ε λε ε ε ε η η σον β
κυριε ε ε λε ε η η σον Δ

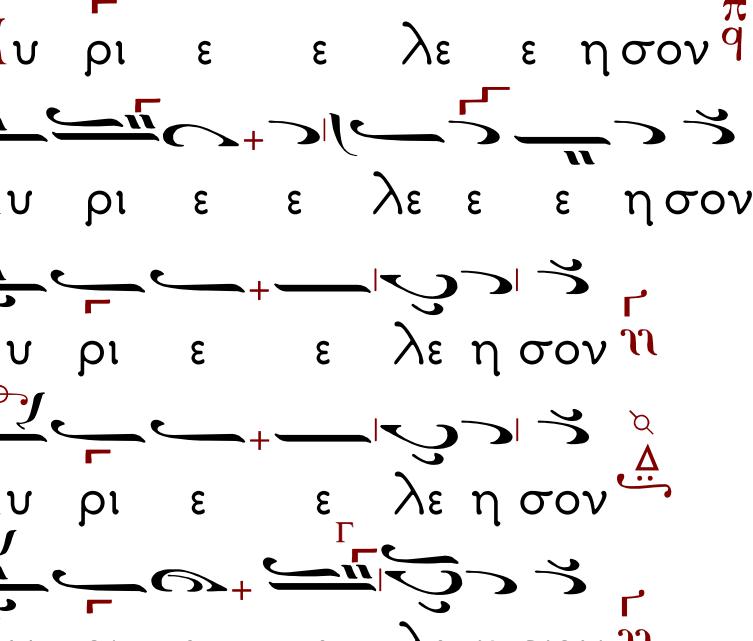
4. ἡ Κυριε ε ε λε η σο ο ον

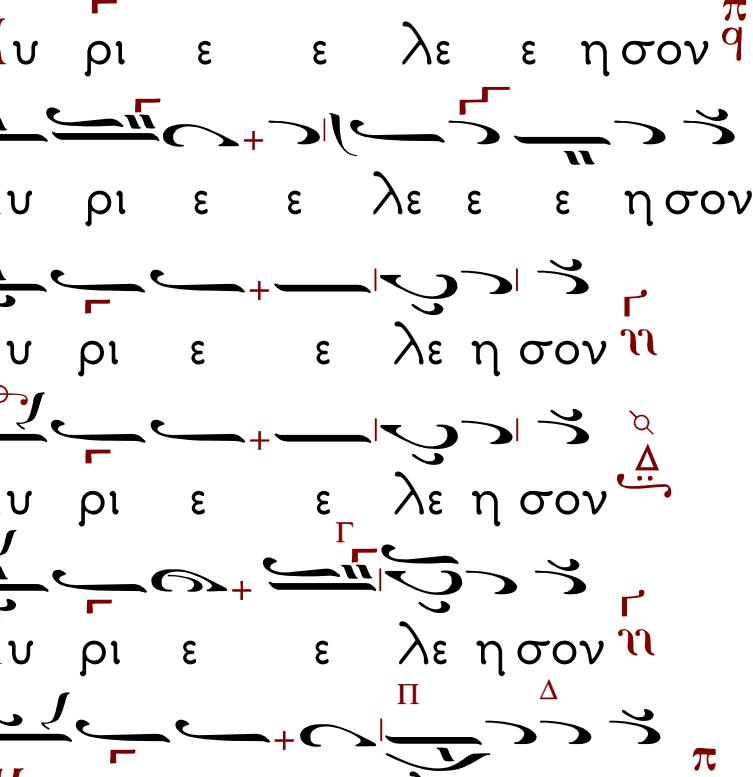
5. ἡ Κυριε ε ε λε ε η σον

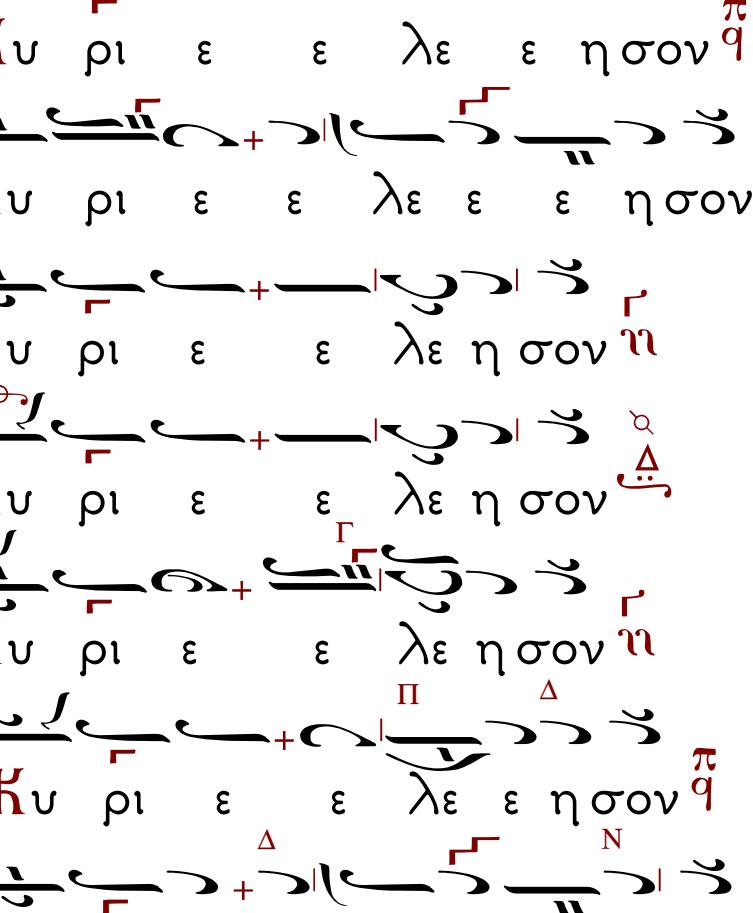
6. ἡ Κυριε ε ε λε ε ε η σον

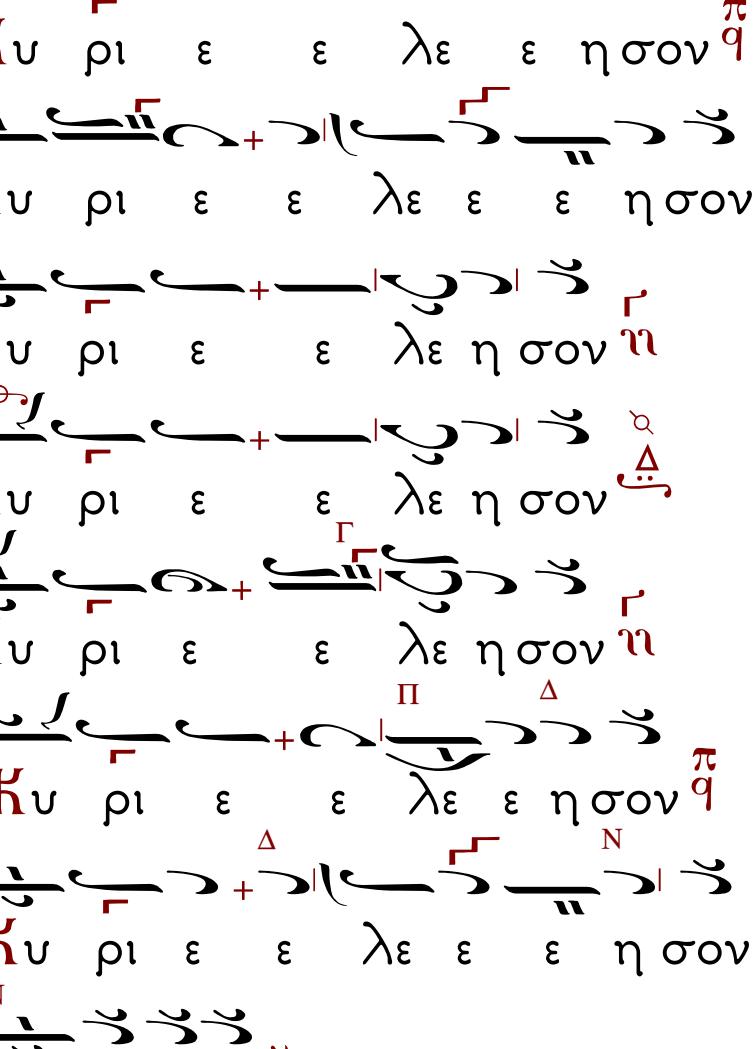
7. ἡ Κυριε ε ε λε η σον

8. ἡ Κυριε ε ε λε η σον

9. ἡ Κυριε ε ε λε η σον

10. ἡ Κυριε ε ε λε ε η σον

11. ἡ Κυριε ε ε λε ε ε η σον

12. Σοι Κυριε

Ἄντιφωνον α'.

Ἄχος Δι

Γ
χ μη η ην

Σπίχ. α' Ε ρο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το Α γιον αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η μας

Σπίχ. β' Ε ρο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Σπίχ. γ! Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρονον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σπόζει
Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπίχ. δ! Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

τηςδε σπο τει ας αυ του

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

6

6

Δ

B

6

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου
 Σωτερ σωσον η μα α ας
 Ἀντίφωνον β'.

μη η ην
 Σπάχ. α' μη η ην
 Σπάχ. α' μη η ην
 ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τηζω η μου
 φαλ λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ χω
 Σπάχ. β' ι οις θα αυ μα στο ο ο ος
 φαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
 Σπάχ. β' Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θιος αυ του ^Δ η ελ πις
 αυ του ου [♂] ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ

του ^Δ

^Δ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
 γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψαλλον τας σοι αλ λη λου ι α ^Δ

Σπίχ. γ! ^M ^Δ Τον ποι η σαν τα τον ου ρα

νον και αι την γην ^Δ την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις ^Δ

^Δ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
 γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ος ^Δ

Δ Μ Γ Δ

ψαλλονταςσοι αλληλουι α Δ

Σπίχ. δ! χ Δ Βασι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
αι ω να Δ ο Θε ος σου Σι ων ξεις γε νε Δ

α αν και γε νε αν Δ

Σω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Β Μ Γ Δ Δ

ψαλλονταςσοι αλληλουι α Δ

Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι Δ

ω Πνευμα τι Δ

Και νυν και α ει και εις τους αι αι Β Γ Δ

ω νας των αι αι ω νων α μην Δ

Μ Δ
 Ά 0 μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου Ά α θανατος υ πα α α αρχων
 Μ
 6 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 Β Γ Δ
 τε ραν σω τη ρι ι αν Ά σαρ κω θη η ναι
 Ζ' εκ της Α γι ας Θε ο το κου Ά και α ει
 Δ Β
 παρ θε νου Μα ρι ας Ά α τρε ε πτως ε
 Ν Γ
 ναν θρω πη σας Ά σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 Μ
 ο Θε ος Ά θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 Χ Δ
 Υ ει εις ων Ά Ζ' γι ας Τρι α δος Ά συν
 Δ
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι Ά και τω Α
 Ζ' Ζ' Ζ' Χ Δ
 γι ω Πνευματι Ά σωσον η μα Σ α ας

Ἄνπιφωνον γ'.

Ὕχος ἡ Πα

Σπίχος. $\overset{\text{π}}{\underset{\text{π}}{\text{χ}}}$ Φι μι ος ε ναν τι ον Κυ
 ρι ου $\overset{\text{π}}{\underset{\text{π}}{\text{δ}}}$ ο θα να τος $\overset{\text{τ}}{\underset{\text{δ}}{\text{δ}}}$ του ο σι ου αυ
 του $\overset{\Delta}{\underset{\Delta}{\text{δ}}}$

Ἀπολυπίκον.

Ὕχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

$\overset{\text{π}}{\underset{\text{π}}{\text{φ}}}$ Φων Φα ρα σων τον γονον και του Α θω
 νος κλει σμα $\overset{\Delta}{\underset{\Delta}{\text{δ}}}$ και των απ αι ω νος ο σι
 ι ων μι μη τη ην και ι σο τι μον $\overset{\text{π}}{\underset{\text{π}}{\text{π}}}$ Πα ι σι
 ον τι μη σωμεν πι στοι $\overset{\Delta}{\underset{\Delta}{\text{δ}}}$ το σκευος χαρι σμα
 των το με στον $\overset{\text{π}}{\underset{\text{π}}{\text{ω}}}$ ως συν τρε χον τα τα χε ως

τους εν σε βεις ³**Δ**τους πιστεια να κρα ζοντας ^π
 δο ο ξατω δε δω κο τι σοι ι σχυν**Δ** δο ο
 ξα τω σε στε φα νω σαν τι ³**Δ** δο ξατω ε
 νερ γουν τι δι α σου πα σιν ι α α μα α
 τα α α α α

Εἰσοδικόν.

Ἄχος Δι

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω Κω
 σον η μα ας γι ε Θε ou ο εν Α γι ι ι
 οις θα αυ μα στο ο ο ος ψαλλον τας σοι
 αλ λη λου ι α

Ἄπολυτίκιον.

Ὕχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

χ^π των φα ρα σων τον γο νον και του Α θω
 νος κλει σμα δι και των απ αι ω νος ο σι
 ι ων μι μη τη ην και ι σο τι μον π^q Πα ι σι
 ον τι μη σω μεν πι στοι δι το σκευος χαρι σμα
 των το με στον π^q ως συν τρε χον τα τα χε ως
 τους ευ σε βεις δι τους πι στει α να κρα ζον τας
 δο ο ξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν δι δο
 ο ξα τω σε στε φα νω σαν τι δι δο ξα τω ε
 νερ γουν τι δι α σου πα σιν ι α α μα α
 τα π^q

Ἐπερον Ἀπολυτίκιον. Ἡχος λαχεὶς Κε

Χ^χ Τον πα νευ φη μον αν δρα του ο ρους Α
 θω νος ι^χ τον επ ε σχα των των χρο ο ο νων
 κα θα περ φα α ος λαμ προν ι^ν την σκο τι αν των
 πιστων δι α σκε δα σαν τα ι^χ και νο ση μα
 τα ψυ χων και σαρ κος ε πι φο ρας ι ω ω με
 νον υ περ φυ σιν ι^χ της προ ο ρα σε ως
 λυ υ χνον νε ε ον Πα ι σι ον τι μη η
 σω ω μεν ι^χ ι^χ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Ὕψησθαι Δι

Ἅγιος Ιωάννης του Αγιορείτου
 Προστασία σι α των Χριστι α νων α κα
 ται αισχυντε με σι τει α προστον ποι η
 την α με τα θετε μη πα ρι δης α μαρ τω
 λωνδε η σε ων φω νας αλ λα προφθασον ως
 α γα θη εις την βο η θει αν η μων
 των πι στως κραυ γαζον των σοι ταχυ νον
 εις πρεσβει αν και σπευσον εις ι κε σι αν
 η προστα τευ ου σα α α ει ζ' Θε
 ο το κε των τι μων των σε ε ε

ἈΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ἀΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 5:22-6:2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἄδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλούϊα. (γ') Ἡχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἰς Μνημόσυνον.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἡχος Λα

Ἐκτασις. $q - \pi$
 $\chi.$ q

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν.

Ὕπαγος πρὸ Δι

Ἐιδομεν τοφως τοαλη θι νον ε λα
 βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προσκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ὕπαγος πρὸ Δι μην α μην α μην εις α
 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
 ω ω νι ον
 Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυρι ε ⁶ ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ζι ω
 σας η μας ^Δ των α γι αν σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι αν ⁶ τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ⁶
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

^Φ ~Hχoς Δι

χ̄ ^M αμην Δ. Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου εν λο γη με νον α πο του νυν και ε

ως του αι ω νος (Δίς)

6 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η εν λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος Δ.

Ὁχος Βαρύς ^z Ζω ^z ^χ ^π πα να γι ι α
 Δε εσποι να ^η υ πο την σκε ε ε πην σου παν
 τες ^η οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα
 ρα α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι
 προ φθασον και λυ τρωσε η μας ^η α πο
 πα σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον
 τον ε ξα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε
 θρον ^η οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι ^η παν τα
 οσα αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι ^η Δε ε
 σποι να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα
 σι ι α των πι στων ^η Κε χα ρι τω με ε

η ε πα ακουσον ^π
 νη η ε πα ακουσον ^π
 των πα ρα α κα λουουν
 των σε ε ε ε ε ε ^z ε ^M ε ε ^z
^Π ^Π

Θεοτοκία

εἰς ἥχον Βαρύν

Μή καταπτεύσεις με

Ἵχος Βαρύς ω Ζω

Ἄε ^z ^z Μη η κα τα α πι στε ευ σης με ^z ή αν

θρω πι νη προ ο στασι α ^z ή Πα να γι α δε

εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν

του ι κε ε του σου ^z θλι ψις γαρ ε ε

ε χει με ^Δ φε ε ε ε ε ε ρειν ου

δυ να μαι ^{z'} των δαι μο νων τα το ξε ευ μα

τα ^z σκε πη νου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε

που ου προ σφυ υ γω ο α α θλι ος ^z

παν το θεν πο λε μου ου με νος ^z ή και πα ρα

μυ θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου ^z Δε ε
 σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα
 σι ι ατων πιστων ^g μη μου πα ρι ι δης
 την δε ε η σι ι ιν το οσυ μ φε ε ρον ποι η η
 σον ^z

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ὕχος Βαρύς ἢ Ζω

χ ^{z³} τα βο λη των θλι ³ βο με ε
 Με τα βο λη των θλι ³ βο με ε
 νων ^{z'} α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 νε ³ σω ζε πο ολιν και λα ον ^{z'} των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη ^η των
 χει μα ^ο ζο μενων η γα λη η νη ^η η μο
 ονη προστα σι α τωων πι στωω ω ω ω
 ω ω ων ^z

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.